

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo pravuljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do srede 18. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Prvi javni shod „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Nekoliko dnij je še le, odkar se je uživotvorilo to prepotrebno in za politiško delovanje velevažno društvo in že se sme ponašati z lepimi uspehi. Iz vseh krajev ožje naše domovine pošiljajo mu rodoljubni poverjeniki sezname nabranih članov, katerih je sedaj že do 300, povsod kaže se živo zanimanje in izraža zadovoljstvo, da je društvo stopilo na dan. Koliko zaslombe ima društvo mej narodom, pokazalo se je včeraj na prvem javnem shodu, ki je bil uprav impozanten in katerega se je udeležilo nad 150 članov. Zastopana je bila bela Ljubljana po jako odličnih rodoljubih, a tudi okolica poslala je več uplivnih članov, tako Šiška, Vič, Bizovik, Tacenj, videli smo tudi člane iz Kranja in Velikih Lašč.

Po 3. uri otvoril je predsednik gosp. notar Gogola zborovanje. Razložil je v primernih besedah namen društva, kateremu je načelo narodna ideja in bramba narodnih pravic na politiškem in narodnogospodarskem polju. Glavni del današnjemu vspredu, dejal je govornik, so volitve v državni zbor. O teh se bode govorilo. Kandidatje se pa ne bodo še določili, ker jih dotični odbori še neso proglasili. Srčno pozdravivši prisotne člane zaključil je g. predsednik svoj govor z besedami: Vse za blagor našega naroda, katerega prizadevanja Bog blagoslovi! Po tem s splošnim odobravanjem in pritrjevalnimi klici vsprejetem govoru, predstavil je g. predsednik g. vladnega komisarja, magistratnega oficijala Robido, na kar je prišla na vrsto druga točka.

K tej poprijel je besedo g. dr. Iv. Tavčar in govoril tako:

Slavni zbor! „Slovensko politiško društvo“ je komaj pričelo svoje delovanje, katero pa s pričetka nikakor ne more biti tako obširno in temeljito, kakor bi nekateri prijatelji posebno na deželi želeli — že ga napadajo in natolcujejo, ter mu podtikujejo namene, kojih nima in imeti ne more. V kratki dobi svojega obstanka se je naše društvo že zadostno razvilo, zategadel ni čuda, da ga napadajo z lažjo njega nasprotniki, ki bi najraje videli, da bi se naše društvo nikdar ustanovilo ne bilo. Pa ravno ti napadi pričujejo o potrebi našega društva; in tem lepše se bode razvijalo, čim večje bode nasprotnikov sovraštvu, posebno tedaj, če nas bodo ti s perfidijo in lažjo napadali. O potrebi našega društva ne bodem govoril. Vam vsem je znano, kako je neki kriv prorok v Gorici skušal s svojimi pretiranimi nauki podjarmiti naše leposlovno slovensko. In znano vam je tudi, da hočejo z jednaki nauki preustrojiti tudi naše politiško življenje. Nastal je odpor v slovstvu, nastal je odpor tudi na politiškem polju. Sad takega odpora je tudi naše društvo, in glavni namen mu je, zaprečiti, da ne bi se pod krinko hinavstva v naše politiško življenje upeljali pretirani nazor, ki so Bogu in ljudem neljubi. Toliko v obče!

Z radostjo pozdravlja odbor današnji občni shod! Mnogobrojna udeležba pričuje o zanimanju za politiška uprašanja. Večje kot je to zanimanje, večja bode tudi razsodnost v politiških rečeh. Da nam je te razsodnosti časih zelo potreba, odveč bi bilo o tem govoriti. Razpravljati nam je danes o bližajočih se državnozbornih volitvah. Te volitve so zadeva, za nas Slovence premožno važnosti. Kakor okoljštine kažejo, potrebovali bodemo posebno v prihodnjem zastopanju poslancev, ki bodo

morali vse svoje moči zastaviti v obrambo slovenske reči. Videti je, da je vladni zistem grofa Taffea, ki nam je posebno v krajski kronovini mnogo koristil, dospel do svojega večera, in prej kot ne je razpust državnega zbora in odpust finančnega ministra zadnji poskus, s katerim naj bi se rešila vladna sistema, ki je več ali manj koketovala z vsako stranko, ter vsled tega nobeni popolnoma všeč ni bila. Z novimi volitvami si hoče grof Taaffe skovati novo večino, obstoječo iz tistih znanih zmernih elementov, ki naj bi se iz cele države zbrali okrog ministra. K zmernim elementom pripadajo v prvi vrsti aristokratje, ki svoje politiško mišljenje tako radi spreminjajo, samo da se obdrže pri vladi v veljavi. Pod krilo teh aristokratov skušal bode grof Taaffe spraviti različnih družih poslancev, kojim narodnost ni posebno na srcé prirasla, in koji brez težave zataje potrebe svojega naroda, samo da jim zadoni na ušesa tista dandanes v rabi stoječa fraza: „da interesi jednotne države to in to zahtevajo!“ Čudno je le to, da potrebe te jednotne države naglašajo sedaj vodje levičarske opozicije ravno tako živo, kakor je naglašajo zastopniki vlade. Jedna in ista fraza nahaja se v ustih vlade in njene opozicije, pri obeh pa je obrnena proti Slovanom, češ vi morate zatajiti svojo narodnost, ker to interesi jednotne države zahtevajo. Pri Nemcih pa ne vidi nikdo teh interesov, nemška narodnost pa se mora povsod gojiti, in zahtevajo se zanjo privilegije, prav kakor da bi hotela država čez noč nemška postati. Ministerstvo in opozicija sta si torej v glavnem načelu jedini, in pričakovati je, da pride nemška levica, ki je umela v svojem volilnem manifestu tako hinavski zavijati svoje oči, ali takoj do krmila, ali pa da bode grof Taaffe še nekaj časa njen prokurist in da bode kot tak do tedaj, ko bo za Nemce z nova vse lepo pripravljeno, vladal z umetno skupaj stlačeno večino, katere glavni značaj bode ta, da bode popolno in čisto indiferentna za vsako narodno zadevo. Kakor vse kaže, bode v prihodnjem parlamentu pregreba govoriti o kaki narodnostni zahtevi, češ da kaj takega ne dopuščata zmernost in interes jednotne države.

V taki dobi se torej samo od sebe usiljuje vprašanje, kake zastopnike da naj voli slovenski narod v državni zbor in kako naj postopajo izbrani naši poslanci tedaj, če se grofu Taaffeju pri njegovih znanih elastičnosti posreči, pri novem zasedanju s pomočjo tako znanih „zmernih“ sestaviti novo večino.

Gotovo je, da od svojih zastopnikov nikakor ne smemo zahtevati, da naj bi brez odloga stopili v opozicijo proti vladi grofa Taffea. Ta vlada je za nas Slovence, posebno, kolikor nas živi na Kranjskem, ugodnejša, nego bi bila vsaka in tudi najmehkejša levičarska vlada. Res je, da smo se Slovenci, posebno mi na Kranjskem, utrdili in si pridobili različne pozicije, res pa je tudi, da nas vržejo lahko za dokaj let nazaj, če bi prišla do vodstva kruta nemška vlada. Slovencem služi to le v korist, če bi se dal še dalje vzdržavati mehki in na nobeno stran odločni sedanji vladni zistem. Če bode skušal grof Taaffe ustanoviti kako novo večino, in če bode v njej odločil tudi slovenskim državnim poslancem pravo mesto, ni ga zadržka, da bi ti poslanci v večino ne stopili. Kar se mora naglašati je to, da naši poslanci v večino ne ustopijo brezpogojno, kar se bode od njih prej kot ne zahtevalo, tako da bi postali gole marionete v rokah aristokratske večine. Naši poslanci, če bodo ustopili v kako novo vladno večino in oziroma v kak vladni prijazen klub, prinesli morajo seboj v to večino svoj program, da se jim v prihodnje ne bode tako godilo, kakor do sedaj, ko so bili naši poslanci goli členi Hohenwartovega kluba, o katerem nesmo nikdar slišali, da bi se bile v njem s preveliko ognjevitostjo slovenske zadeve razgovarjale, ali pa, da bi se bil omenjeni klub za te zadeve solidarno kedaj potegoval. Pred vsem moral bi vzor biti v tem oziru, da bi se naši državni poslanci združili z drugimi slovanskimi zastopniki v jedno celoto. Ker pa to pri sedanjih razmerah ni mogoče, potem ne ostaja drugega, nego to, da od svojih poslancev zahtevamo, da delujejo skupno, kolikor mo-

goče z drugimi slovanskimi prijatelji, in da uravnajo svoje postopanje, če so tudi pri vladni večini, po gotovem, določenem in jasnem programu. (Dobro, dobro!)

Tukaj se ne more trditi, da bi takega programa ne imeli. Ko so lansko leto zborovali slovenski državni in deželni poslanci, vsprejet je bil po tem zboru program, proti kateremu ni bilo najmanjšega ugovora, program, katerega so vsi zbrani zastopniki jednoglasno potrdili in takorekoč slovesno obljubili, da bodo napeli vse svoje moči, da se ta program polagoma izpolni. Naši državni poslanci, ki bodo sedaj stopili v državni zbor, ne smejo niti za trenutek pozabiti na ta program, in če ustopijo v ta ali oni klub, vselej mora biti „conditio sine qua non“, da dotični klub s slovenskimi poslanci vsprejme tudi njihov program, ter se zaveže, da bode slovenske zastopnike pošteno in realno podpiral v tem, da se vedno bolj približujemo uresnitvi tega programa. Slovensko politiško društvo bode torej podpiralo le tiste državne poslance, ki bodo zvesti ostali skupnemu programu, vsprejetemu na zboru Ljubljanskem, in ki se ne bodo ravnali po nekaki stari navadi, da so programi samo za papir, in da je že na vse strani narodnemu poslu zadoščeno, če se taki programi le v Ljubljani sklepajo, na Dunaji pa zopet v koš vržejo. Z omenjenim programom je sprejeto vse, kar je koristno in potrebno za slovenski narod. Iz tega programa izvira tudi vse, kar je slovenskemu državnemu poslancu ukreniti na korist slovenskemu obrtniku in slovenskemu kmetu. Druzega ne ostaja nego to, da se ga slovenski državni poslanci z vso resnostjo poprimejo in da se nad njim ne zazibljejo v sladko spanje. Da se kaj takega ne zgodi, to imelo bode čuvati naše društvo, ki se posebno postavlja tudi na stališče, da ima vsak vesten državni poslanec v vedni zvezi ostati s svojimi volilci, da ima konec vsakoletnega zasedanja dajati poročila o svojem delovanju. Od sedaj naprej imeli bodo naši poslanci posebno zavezo svojim volilem poročati, kaj so v dotičnem zasedanju storili za obče-slovenski program, koliko so dosegli in o čem so se trudili.

Spregovoriti mi je še o važni točki. Razvnela se je agitacija za državnozbornske volitve v naši kronovini, in izdala se je nekaka parola za te volitve po naših prijateljih, ki nas sicer ljubijo z krščansko ljubeznijo, ki se pa vender v mnogih rečeh ne strinjajo z nami. Izdalo se je vodilo, da se ima vsak državnozbornski poslanec izreči za versko šolo, kakor jo bodo škofje določili.

S tem vodilom se naše društvo nikakor ne more zjediniti. Škofom gre veljava na cerkvenem polju, in mi jim tam ne odrekamo svoje pokorščine. Če pa posežejo škofje v politiko, potem morajo dopustiti, da se jim kritikuje njihove politiške zahteve ravno tako, kakor vsakemu drugemu politiku. Visokocastiti škofje so dosedaj že mnogo govorili in pisali o verski šoli. A niti jeden glas iz njihove srede se ni začul o tem, da naj je verska šola oprta na narodno podlago. Izreči, da moramo vsprejeti versko šolo, kakor jo bodo škofje določili, to se pravi toliko, kakor izročiti se škofom na milost in nemilost.

Vsak poslanec, ki bi se podvrgel temu vodilu, bil bi pozneje, če bi škofje kaj takega zahtevali, zavezan glasovati za versko šolo s protinardno podlago, če bi škofje tako zahtevali.

Sedaj si pa pomislite, kaka bi bila naša šola, če bi se tako organizovala, kakor bi si želel to na primer škof Flapp v Poreči, ali pa kak nemški škof v Celovci. (Dobro, dobro!)

Mi smo za versko šolo na narodni podlagi. Pod tako šolo pa umemo mi tisto, s katero je vsako brezverstvo izključeno in katera nam daje garancije, da se bodo v njej naši katoliški otroci versko odgojevali in v narodnem duhu.

Prepričani smo pa tudi, da se v naši kronovini že nahaja taka verska šola, ki že sedaj daje popolno garancijo za versko odgojo in da v tem oziru v naši kronovini niti najmanjše pritožbe ni in tudi ne najmanjše potrebe, da bi se kaj reformovalo! (Dobro, dobro!)

Mi smo prepričani, da so naši sedanji učitelji izvrstni, da so resen faktor, s katerim nam je pri narodni oliki resno računati, in nikakor si ne moremo zažele, da bi morali nastati kaki časi, da bi učiteljem naložilo se breme kake neznosne odvisnosti, iz katere bi izvirali prepri, s katero bi se posebno učiteljem jemalo veselje do plodonosnega in uspešnega delovanja. Na drugo stran pa, kakor rečeno, se popolnoma strinjamo z versko odgojo, ter zahtevamo od svojih državnih poslancev, da naj se odločno protivijo vsaki spremembi šolskih zakonov, s katero bi nastala nevarnost, da bi škodovala naši mladini.

Z ozirom na vse to predlagam občnemu shodu, da naj za danes, ko se bomo v posameznih kandidaturah še pri drugi priliki razgovarjali, vsprejme z ozirom na bližajoče se državnoborske volitve, sledečo resolucijo:

Slovensko politično društvo pričakuje od slovenskih državnih poslancev, da bodo v prihodnjem državnem zboru kolikor mogoče skupno delovali z drugimi slovanskimi poslanci in da se bodo resno držali programa, vsprejetega po državno- in deželnozbornih poslancih pri lanskem shodu v Ljubljani, in da bodo pristopili le takemu klubu, ki bode omejnjen program sprejel v razpravo, ter obljubil, da bode slovenske državne zastopnike pri vresničenju tega programa lojalno in pošteno podpiral.

Istotako pričakuje društvo od slovenskih poslancev, da bodo s svojimi volilci v vedni zvezi ostajali, ter jim po volilnih shodih poročali, kaj so v do ičnem zasedanju storili za obči slovenski program, koliko so dosegli in v čem so se trudili.

Slovensko politično društvo, dasi je prepričano, da daje v naši kronovini sedanja šola vse garancije za versko odgojo in da se pri nas ne kaže potreba po kakih reformah, pričakuje od slovenskih državnoborskih poslancev, da naj se odločno protivijo vsaki spremembi šolskih zakonov, ki bi bila v kvar verski odgoji naše mladine. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. februarja.

Volilno gibanje.

Na Dunaji protisemitje neso jedini in zatorej nemajo pričakovati tacihi uspehov, pri državnoborskih volitvah, nego so jih dosegli pri deželnozbornih. V več okrajih, bodeta po dva protisemitska kandidata in tako razcepljenje glasov utegne pomoči liberalcem do zmage.

Poljski volilni odbor je sklenil v onih okrajih v Vzhodni Galiciji, kjer neso razmere za poljske kandidate popolnoma ugodne, priporočati mladorusinske kandidate. S poljsko pomočjo utegne torej priti več Mladorusinov v državni zbor, dočim bode starorusinska stranska le z veliko težavo spravila kacega svojega privrženca v državni zbor.

Banket pri grofu Taaffeu.

V soboto bil je pri grofu Taaffeu banket, pri katerem so bili vsi ministri tostranske državne polovice, Dunajevski, grofa Hohenwart in Beleredi, torej glavni voditelji državnoborske desnice. Ta banket je bil političnega pomena in nekaterniki že sklepajo, da bode Taaffe vsekako skušal vladati dalje po sedanji sistemi.

Strossmayerja pastirski list.

Djakovski škof Strossmayer izreka se v svojem pastirskem listu odločno proti ukazu ogerskega naučnega ministerstva zastran upisovanja krstov inovercev. Mej drugim pravi v listu vladika, da se državne naredbe morejo le tako daleč spoštovati, dokler ne nasprotujejo naukom svete cerkve. Liberalni listi sedaj škofu predbacivajo, da razširja revolucijonarne nauke.

Ogerski primat.

Na Ogorskem se sedaj, po smrti kneza primasa Simorja, razpravlja uprašanje, da bi se primatska nadškofija iz Ostrogona premestila v Budimpešto. da bi tudi najvišja cerkveno oblastvo bilo v stolnem mestu. To uprašanje se je že prejšnja leta razpravljalo, pa se je pokojni knez-primas, premeščenju nadškofije odločno upiral. Novi nadškof pa morda ne bode tako odločno proti premeščenju videč, da to želi večina madjarskega naroda.

Vnanje države.

Zarota proti Bolgarskemu knezu.

Angleški listi so bili izvedeli, da so trije prijatelji majorja Panice snovali zaroto proti knezu Ferdinandu. Od bolgarske vladne strani se pa to oporeka. Nam se tudi ne dozdeva verjetno, da bi še kdo zaradi majorja Panice snoval zarote, ko so ga že skoro vsi pozabili. Če je na vsej tej stvari kaj resnice, je pač povod nameravani zaroti bil ves drug.

Škof Freppel

izročil je papežu izjavo, katero je podpiralo več francoskih škofov in nad 60 monarhistov. V tej izjavi se dokazuje, da se katoličanstvo in republika ne dasta zjediniti, in da utegne priporočanje kardinala Lavigerija, da naj se francoski katoliki sprijaznijo z republiko, privedi do razkola mej katoliškim prebivalstvom na Francoskom.

Alzacija in Lorena.

Na podlagi nekega starega francoskega zakona, ki pa za Alzacijo in Loreno še ni razveljavljen, ukazala je vlada Alzacijsko lorenska, da se morajo vsi tujci, ki hočejo dalje časa bivati v Alzaciji ali Loreni, oglasiti pri političnem oblastvu, ki jim iz roči oglasnico. To zglasenje mora se slednjo leto ponavljati.

Dopisi.

Iz Podrage 13. svečana. V dopisu „Še od nekad“ v 30. šte. „Slov.“ z dne 7. svečana drgne se g. dopisnik ob mojo neznanost, krativši jo s „pomagačem, ki ima največ časa“ itd. itd.

Vsled tega čutim se pozvanega nekoliko odgovoriti, kar pa nikakor ni tako lahko, kajti „Slov.“ g. dopisnik mora biti jako oblasten in samoljuben mož, bolehač na „samozavesti“. Jaz ga kar vidim, kako mu dobro dé pri srci in obistih, ko strmi v iskro velikega svojega duha, kojim je višja moč usodila „Slov.“ predale. Tudi sila satire in sarkazma mu je na razpolaganje. Da bi se z njim duševno meril, mi niti na um ne pade. Skromno hočem torej skromno misel svojo povedati. „Slov.“ g. dopisnik spravi me je s svojim dopisom z ljudskopopisnimi komisarji v nekako zvezo, še več, celo nekoliko nade mi je dal, da bi se mogel pri bodočem popisu do zavidnega „čina“ ljudskopopisnih komisarjev popeti! Zato mislim, da smem tudi glede popisa nekoliko odgovorjati. Pred vsem vam pa morem na uho pošepetati, da „Narodovi“ dopisniki navadno ne nosijo „spake“ na obrazu, ker se poštenega svojega obraza ne sramujejo, ter jim vsled tega ni treba „tajiti“, „zavijati“ in „polepševati“.

Zavijati zna pa v „spretni svoji nezpretnosti“ g. dopisnik, kajti nikdar ni bilo rečeno, da so se učitelji žrtvovali, mariveč le „narodi“, kajti učitelji so le delavnost svojo prenesli na drugo polje, „žrtvoval“ je pa le narod nekoliko šolskega pouka. Trditev, da ni šola le par dni trpela, in da ni pričel noben učitelj-komisar pouka v šoli pred 19. prosincem, morem s konkretnim slučajem zavrniti. V Podragi bil je tudi učitelj komisar. Že pred novim letom bil je vsled boleznai na posteljo prikovan. Par dni pred novim letom okreval je bil toliko, da je mogel iz sobe. Kljub temu pričel je s popisom koj 2. prosinca, in dne 5. prosinca je delo že dovršil. To moreta potrditi županijski in županstveni urad, kojih zastopnika sta bila ves čas na komisarjevi strani. Dne 7. prosinca — in ne 19.! — pričel se je bil pouk pri nas.

Ker je pa bil baš prve dni prosinca nenavadno hud mraz, prehladil se je bil g. učitelj hodeč ob priliki popisa od hiše do hiše, in se mu je ne še utrjeno zdravje shujšalo tako, da je moral dne 10. prosinca zupet v posteljo in s poukom vsled boleznai — in ne popisa na novo prenehati. To je resnica! Vsled tega mislim, da je g. dopisnikova tostvarna trditev glede ostalih občin istotako temeljita, kakor je bila glede naše občine. G. dopisnik trdi svojo nekako samozavestno, apodiktično, prepričevalno in premišljeno. Kdor pa neresnico premišljeno trdi, ni le lažnjivec, nego tudi zloben človek! Ako torej „Slov.“ g. dopisnik svoje trditve skesano ne prekliče, pristuje mu po vsem pravu omenjeni nečastni pridevek.

Ostalo ni odgovora vredno, zlasti, ker priča ob izredni duhovitosti dopisnikovej.

Govoriti mi je sedaj ob samem sebi. To je jako neljub posel v zlasti v javnosti. Napada se rodoljubna moja požrtvovalnost. Ako se sme ob njej sploh govoriti, mora „Slov.“ g. dopisnik vedeti, ki je na te žice poulično pesem svojo zagodel. — G. dopisniku moram javno izpovedati, da jaz nimam „največ časa“ n. pr. vsak dan po 24 ur na razpolaganje. Delo mi ni mrzko! Jaz sem še mlad in ne morem še na javno svoje delovanje zavračati. Jedno pa smem reči. — Tu mi niti najstrastnejši protivnik oporekati ne more — po svojih razmerah in silah storil sem kolikor sem mogel, odtegnil se nisem pa delu nikdar. Tako mislim delati tudi v bodoče. Več se od moza zahtevati ne more. Ako pa misli „Slov.“ g. dopisnik, da bi bilo za me primerno „požrtvovalno“ javno delovanje na Gočah pričeti, nemam jaz ničesar proti temu. Le žal mi je, da mi ni tega prej povedal. Delujmo „požrtvovalno“ **veak po svojih silah za občo bla-**

ginjo. Za „Slov.“ g. dopisnika n. pr. bilo bi v takem slučaju, kakor vse kaže, zelo umešno, „požrtvovalno“ javno delovanje na cestnem kupičku za narod kamenje klepajoč pričeti. Ljudje bi „požrtvovalnega“ moza gotovo opazili in narodova zahvala bi mu ne izostala. Vsak po svojih silah! Prilika je lepa, pograbit jo, da vam venci slave ne zvené. Konečno imam glede sebe omeniti le še, da sem navajen vedno le neodvisno in samostalno delovati; „orodje“ ali pa „pomagač“ pa nisem bil še nikdar. To zadnje pristuje morda bolje „Slov.“ g. dopisniku.

Pooblaščen sem tudi odgovoriti g. dopisniku na obiranje g. učitelja, ki je bil „iz daljave“ sem premeščen. Imenujem ga tudi jaz ne, ker se g. dopisnik tako skrbno imenom ogiblje, češ: nomina sunt odiosa. Kako svetohlinstvo. Rajše bi rekli: stvar je odijozna, kajti vsakateremu je jasno, da vam je bil jedini namen napadati, obirati in sumničiti učitelja, ki vam ni ničesar žalega storil, razen da je bil na sedanje mesto na svojo prošnjo premeščen; vse „ongavljenje“ vam je le grm, v kojega hočete gada skriti. — Uzrok, da je bil dotični g. učitelj s premeščenjem s štiri- na dvorazrednico „počasčen“, je, da je za premeščenje nič manj nego 19krat prosil, da je dež. šol. svet že meseca svečana l. 1890. sklenil, pri prvi priliki njegovej prošnji ugoditi, tem bolj, ker je prosilec v svojih prošnjah navajal, da je pripravljen eventualno tudi službo na jedno- ali dvorazrednici na Notranjskem vsprejeti, da se le neljubega mu službenega mesta reši. Prosil je pa prostovoljno na Notranjsko, kjer mu je rojstveni kraj.

Da je to resnično, ob tem se lahko prepriča g. dopisnik pri dotičnem kraj. šol. svetu in pri dež. šol. svetu v Ljubljani. Ako bi mu pa tudi to ne bilo dovolj, „počastiti“ naj blagovoli dotičnega gosp. učitelja s cenjenim svojim pohodom, da mu bode mogoče v dekretu črno na belem čitati. Kadar kdo 25 let na šolskem polji uspešno in pohvalno deluje — uradnih pohval vendar ni zametati! — zasluži, da se nanj ozira, zasluži pa tudi, da bi g. dopisnik nekoliko bolj taktno ob njem pisal. — Računskega talenta pa g. dopisnik posebnega ne kaže, ako trdi, da je od 550—700 gl. nič manj nego 300! Zasluznih starostnih doklad mu pa vendar ne bode „Slov.“ g. dopisnik hotel odtrgati, saj je že brez tega dovolj zavisten, zloben in pomilovanja vreden. Baš protivno. „Slov.“ g. dopisniku sklenem jaz: Z vami nobene besede več, dokler ne sperete s sebe črnega madeža.

Iz Loškega potoka 11. februarja. [Izv. dopis.] Obljubil sem vam bil, da vam poročam, kako se bodo končale naše pustne zabave. Da ostanem mož beseda, prosim nekoliko prostora!

Zabavni večer in maskarada pustno nedeljo obnesla sta se sijajno. Vse je šlo od rok v najlepšem redu. Kaj sem vse videl! Krasna, ponosna, elegantna Rusinja stopala je zmagovito kakor mati mej svojimi otroki. Za njo sta šetala zala, cvetoča, najfinejše opravljena Poljakinja in njen zares krasni spremljevalec Poljak. Tu si videl brhko, krasno pa preprosto Slovenko. — Izmej vsega ostalega obojja s krinkami naj omenim še „Dragarskega šomaštra“. Lej, lej, sem si mislil, ko sem ga ogledal, srečni Dragarci, ki ste vendar dosegli, kar ste že toliko časa molédovali! Čestitam vam, bojim se le, da bi se te mične sanje ne izpremenile jutri v prazne pene. — Imeli smo tudi čast, da se nam je predstavila ter ob jednem svojo prošnjo položila pred zbrano gospodo, neka gospodična učiteljica, koja že — tako de v svoji prošnji — nad 25 let službuje in poučuje nežno deco. No, da je pa res uneta za poučevanje malih paglavcev, priča nam je „abecednik“, katerega je s seboj donesla v popotni torbici. Kar velja za Dragarce, to velja tudi nam Potočanom, da se bodo menda vse take prošnje razkadile kakor dim v oblake; zatorej bi se gotovo prav srečne čutili mi in naši sosede, ko bi nam nebesa kaj takega porosila! V to nam torej Bog pomoz!

Gledé pustnega torka pa samo to, da sem prepričan, da ne bode kmalu zbranega toliko občinstva, kakor sem ga tu videl. Sivi starci ob palcah in mladi bosonogi dečaki, stare mamice s tresočimi bradami in mlade matere z dojenčci na ročaji, vse je vrelo od vseh strani, vse je hotelo biti prvo in najbližje čudnega voza. — Otroci pa bodo imeli, menim, teden dni dovolj sladkarij, rožičev in pomaranč, ker je bilo nekaj gospodov prav darežljivih in milostnih rok. — Zvečer so pa rajali okolu

tistega voza prav kakor Izraelci okolu zatega teleta, dokler jih ni prepodil beli dan.

K sklepu kličem našim vrlim gospodičinam za njih trud in požrtvovalnost: Bog jih živi še mnogaja leta v diko in kras Potoške doline. Zahvaljujem se pa tudi vsem onim gospodom iz Cerknice, Loža in drugod, ker so nas počastili s svojim pohodom. Zatorej jim zakličem donebesni: Živio! Na zdár!

R. L.

Domače stvari.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek, 17. dan februarja 1891. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznani predstava. II. Volitev dveh članov v volitveni komisijon za državno-zborsko volitev. III. Volitev dveh članov v naborni in dveh v komisijon za odmerjenje vojaške takse. IV. Dopolnitev klavničnega ravnateljstva, odseka za imenovanje nekaterih ulic in trgov in odseka za reorganizacijo mestnih uradov. V. Pravnega odseka poročilo o gospoda Martina Terpotca ponudbi gledé ceste pri njegovi hiši. VI. Stavbinskega odseka poročilo a) ob oddaji mestne vožnje; b) o računu za asfaltski tiak, vlani narejeni; c) o računih za betonske kanale vlani izvršene; č) o prošnji za plinovo razsvetljavo na Karlovski cesti; d) o nakupu igrišča; e) o nekem prizivu v stavbinskih stvareh. VII. Poročila odseka za olepšavo mesta: a) o uredbi poškodovanih mestnih drevoredov in mestnih nasadov sploh; b) o nasvetu, da je zasuti stari ribnjak pri gradu Podturnom; c) o preložitvi Tržaske ceste (poročila tudi stavbinski odsek). VIII. Policijskega odseka poročilo o računih za zdravila mestnim ubogim nabavljena 1889. leta. IX. Občinskega svetovalca Antona Kleina samostalni predlog o redu za skladišča drv.

— (Iz kamniškega okraja) se nam piše: Večina naših županstev izrekla se je za grofa Hohenwarth-a navzlic temu, da katoliško politično društvo priporoča v posebnih oklicih razposlanih na vsa županstva, g. vodjo Povšeta. To pač svedoči da naši župani nečejo biti neke vrste petelinci. —

— (V seji Tržaškega mestnega sveta) dne 12. februarja vršila se je volitev v razne odseke. Izmej slovenskih poslancev voljen je v pravni odsek dr. Saucin; v odsek za javna dela Nadlišek; v odsek za trgovino, obrtnijo in poljedeljstvo Nabergoj in Martelanc.

— (Umrlje) 10. t. m. v Sibiriji (na Sedmograškem) po daljnem polehanju g. Fr. Ks. Schollmayer, častni občan v Mengišu in na Golem in muogoletni bivši član centralnega odbora kranjske kmetijske družbe. Pred desetimi leti zapustil je rajni našo deželo in bode gotovo še mnogim čitateljem v prijaznem spominu. Bodi mu lahka tuja zemljica!

— (Domoljubno darilo). Gosp. Fr. Mayer, logar v Predjami, poslal je upravništvu našega lista dva letnika „Zvona“ in nekoliko posamičnih zvezkov, da se porabijo za kak narodni namen. Želji g. darovalca se bode ustreglo. Srčna hvala!

— (Trgovski ples) vrgel je trgovski bolniški in podporni blagajni izdatni znesek 901 gold. 22 kr.

— (Pojasnilo.) Gospod Fran Čarman, umirovljeni c. in kr. vojaški duhovnik, naprosil nas je pismeno, preklicati vest, da se je v Haasberg preselil. V rečenem kraju biva le začasno in se bode v kratkem povrnil na Gorenjsko, kjer stalno biva in ima tudi svoje posestvo.

— (Slovensko gledališče.) Včeranjjo predstavo znane stare Mosenthalove igre „Deborah“ smemo prištevati mej bolje uspele letošnje sezone. V igri sami pisati bilo bi odvišno. Da se od žida pisana apoteoza židovstva v naših antisemitičnih časih s takim uspehom vzdržuje na našem slovenskem odru, je pač najboljši dokaz, da smo Slovenci res bolj liberalni nego oni Nemci, ki zdaj ob priliki volitev uprizarjajo krvave tepeže mej semiti in antisemiti na Dunaji. Slobodno torej prestopim na izvršitev igre. In tu mi je priznati, da je bila v celoti prav povoljna. Gospa Borštnik-Zvonarjeva, ki je prvokrat igrala hvaležno in naporno glavno ulogo, bila je skozi in skozi res izborna. Da je morda koj v početku pričela malo prestrastno in je vsled tega mankalo polaganega naraščanja, nečem ji šteti v greh, ker dobro vem oceniti nervozno vznujanost, v kateri se nabaja vsak

igralac, ki prvokrat igra veliko ulogo. Odštevši to, čegar posledica je bilo semtertja prehlavno govorjenje, moram reči, da je bila ta nova uloga naše prve dramatične igralko prav srečno uspela in jo je občinstvo opetovano odlikovalo z zaslužno pohvalo. G. Danilo bil je včeraj tako dober, da mu ne morem očitati nič zdatnega. Prav z veseljem priznam, da je znal izvrstno svojo ulogo in vsled tega tudi dosegel popolni uspeh. Da sta oba imenovana igralca — vsaj za moj okus — malo preveč patetična bila, omenjam naj le mimogredoč, ta mali nedostatek odpuščam jima prav rad glede na njihno res sicer prav dovršeno igranje, kar je priznalo tudi občinstvo. Prav izvrstna in simpatična je bila včeraj g. Nigrinova, ki je zares jako izborna igralna sila in se ve vsakej situaciji prilagoditi prav srečno. Igrala je povsem naravno in ljubko. G. Sršen v težavni ulogi učitelja bi bil zadoščeval popolnoma, da si ni izbral nekako preveč pretirane maske, sicer pa je igral prav dobro. G. Verovšek bil je v maski in igri prav izvrsten župnik in je prav pohvalno rešil svojo ulogo. G. Jenič, kot župan, potrudil se je prav pošteno in mu rade volje priznam njegovo posebno požrtvovalnost in dobro voljo. Videlo pa se je, da ga njegova narav veliko bolj vsposoblja za šaljive nego pa za resne uloge. Igral je mirno, brez patosa, samo v resnejših momentih pa bi bilo pač želeto malo več ognja in nekoliko manjši organ. Gosp. Borštnik, g. Danilova in g. Slavčeva izvršili so prav dobro manje svoje uloge, omenjam naj še g. Perdana, g. Šturma, in Karliča. Ensemblu biti so prav živahni, in omenjam z zadoščanjem, da je g. režiser Borštnik se udeleževal sam v njih, akopram mu njegova uloga tega ni predpisovala in je bil „spiritus movens“ v njih. Kar daje igri za nas nekako literarno vrednost je lep Cegnarjev jezik in že iz pijetete do tacega pesnika-prelagatelja moram se pač izreči proti čudni slovenščini, polni dialektičnih lokalizmov in celo členov! kakor smo jo čuli včeraj iz ust jednega glavnih igralcev. — Ne štejem to toliko njemu v greh, nego onemu, čegar dolžnost je bila opozoriti ga pri skušnjah na ta nedostatek. Preverjen sem da bi bil dotični gospod igravec prav rad ustregel opravičeni želji vseh onih, kateri vidijo v slovenskem gledališču ne samo zabavni zavod, nego vsaj v resnih igrah tudi šolo lepega, pravilnega slovenskega jezika. —i.

— (Občni zbor bolniške blagajnice mojstrov v Ljubljani) vršil se je včeraj dopoldne v magistratni dvorani pod predsedstvom gosp. Kunca ob navzočnosti mnogih članov. Računski sklep kaže, da je blagajnica imela vsega vkupe 1212 gl. 21 kr. dohodkov. Stroški iznašajo 247 gl. 87 kr., mej njimi za bolniško podporo udov 234 gl. 70 kr., ostalo je torej v blagajnici koncem 1890 l. 964 gl. 34 kr. Računski sklep se odobri in sl. deželni zboru za podporo 100 gl. izreče zahvala zboru. — V odbor se izvolijo: Rebek Josip, ključavničarski mojster, Noll Srečko kleparski mojster, Reich Adolf, suknostrizec, Žitnik Jernej čevljarški mojster, Kunc Matija krojaški mojster, Tratnik Leopold pasarski mojster, Schlegl Eduard, podkovski mojster, Gjud Aleksander, frizér, Rumpel Avgust glasovirar. — V revizijski odsek se izvolijo gg: Zierenstein, Bögl in Hinterlechner.

— (Vreme.) Zima vedno jednako pritiska. V Ljubljani naštelj smo zaporedoma 77 hudih zimskih dni. Potem imeli smo par dni ugodneje vreme, hkratu pa se je zopet povrnila z vso svojo ostrostjo in koncem preteklega tedna posetila nas je še ledena burja, ki je napravila mnogo zametov, da po nekaterih potih naše mlekarice neso mogle v mesto in da so Kamniški železnici zaporedoma dva dni morali poslati po dva stroja na pomoč.

— (Iz mariborske okolice) se nam piše: Po znanem geslu „svoji k svojim“ se narod slovenski krog Maribora še zmiraj premalo ravna. Slovenski okoličani pribhajajo po sobotah in nedeljah kar tramoma v mesto in ondu sila veliko denarja meščanov pusté. Komu pridejo v pest? Odgovor ni težak. Zagrizenim Nemcem, vsaj z večine. Tako si Slovenec sam gada na prsih redi. Pa idi k slovenskim trgovcem kupovat, če moreš pri njih vseh vrst blaga dobiti po isti ceni kakor drugod! Kaj premore sama peščica slovenskih podjetnikov v tekmovalni proti množini nasprotnikov! Kmet le tam najraje kupuje, kjer blago po ceni dobi. V tem oziru smo v Mariboru sila na slabem. Pa še nekaj družega mi srce teži, namreč, da nemamo

svoje slovenske knjigarne. Za Boga, bomo li po vsako malenkost pisali od Poncija do Pilata ter plačevali drago poštnino! — Vrli Celjani bodo skoro na lastnih nogah, a v Mariboru se za knjižno trgovino slovensko nihče ne zmeni. „Svoji k svojim“ v dejanji, kje si? Nebi li mogla Cirilova tiskarna odpreti še svojo knjigarne? Brezmejna mlačnost obrodila bo bridki sad.

— (Iz Bohinjske Bistrice.) Nenadoma odvzelo se je danes tukajšnjemu poštarju Tomažu Zupancu upraviteljstvo pošte. Pošto oskrbuje sedaj začasno poštni uradnik. Skrajni čas je bil, da se je zagrizenemu nemčurju ta posel odvezl, ker mučil je vse Bohinjce s svojim surovim obnašanjem. Le hudi in nestrpni mrzav spravi je Lesnikarjevega Tomaža na dan.

— (Žalostno!) V „Edinosti“ čitamo: V ulici Veltro štev. 205 sta stanovali v neki smradljivi luknji 60 letna Dragotina Romšek in njena 26 letna hčerka Ana. Uboga starka, opirajoča se na palico hodila je od hiše do hiše prosit miloščine, da je preživela sebe in hčerko, ki je slaboumna in podvržena božjasti. Ker je pa zima hudo pritisnila, morala je starka ostati doma in obe mrli sta lakote in mrza. Polunagi, mršavi in sestradani tako, da je bilo groza videti, prenesli so ja v bolnico. Osobito hčerka je bila pretresujoča prikazen. In kaj tacega godi se v toli hvaljenem „usmiljenem“ Trstu. —

— (Vodstvo „Tržaškega podpornega in bralnega društva“) uljudno vabi vse č. gg. društvenike, da se udeležijo rednega občnega zbora kateri se bode vršil v nedeljo dne 22. februarja t. l. točno ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih (via Caserma št. 13.)

— („Confederazione Operaia“) slovenski oddelek imelo je v nedeljo 15. februarja redno mesečno sejo v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Splošna volilna pravica in sedanje državno-zborske volitve; 2. društvene stvari.

— (Zmrznili otroci.) V Markušici na Hrvatskem zmrznilo je pred kratkem šest ciganskih otrok.

— (Hrvatsko akad. društvo „Zvonimir na Dunaji“) priredi jutri 17. t. m. v proslavo desetletnega svojega obstanka koncert in ples v dvoranah hotela „Goldenes Kreuz“. Sodelovali bodo nekateri člani „slovenskega pevskega društva“ in bratskega društva „Slovenija“. Čisti dohod namenjen je društveni zakladi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Moskva 14. februarja. Nadvojvoda Ferdinand stanuje v Kremu v sobah, sicer carjeviču odločenih. Po zajutruku ogledal si je nadvojvoda cerkev v Kremu in veliki dvorec. Prati 7. uri zvečer bil je obed pri generalnem guveuerji visokemu gostu na čast.

Novi Jork 14. februarja. General Sherman umrl.

Praga 16. februarja. Staročeški volilni oklic pravi, da je sedanji položaj kritičen in da utega vsaka hiba poslancev imeti opasne posledice. Poslanec prva dolžnost je: Nikakor ne dopuščati, da bi se z novimi centralizujočimi zakoni nadalje omejala deželna avtonomija. Pri tem pa se ne smejo v nemar puščati potrebe vkupne države, ki je zaščita Čehov. Treba je, da se uvede pravična dohodarina, odstrani pa preobremenjenje posestev in hiš. Oklic poudarja potrebo zvez za 38 čeških poslancev, naglašja, da se Čehi trdno drže programa, da je nji v treh deželah češke krone nastanjeni narod nerazdelna celota, in zahteva, da se je krepko protiviti onim, ki pravijo: Čehi, ki so že mnogo hudega prebili, prenašali bodejo še kaj hujšega. Oklic svari na posled pred hlepenjem za popularnostjo.

Razne vesti.

* (Osoda prestolonaslednikov.) Nepričakovana smrt belgijskega kraljeviča Balduina, dala je nekemu francoskemu časnikarju povod, sestaviti zbirko jeduacih slučajev, ki so se pripetili v teku poslednjega poldrugeta stoletja, katerih je precejšno število. Narveč taceh slučajev je bilo na Francoskem, ker skoraj 200 let ni prešla krona od očeta na sina. Sin Ludovika XIV. umrl v skrivnostnih razmerah, istotako njegov vnuk, tako da je krona od noga prešla naravnost na prauka. Sin Ludovika XV. je tudi umrl mlad; sin Ludovika XVI. umrl je kot otrok; sin Karola X., vojvoda Beryški

bil je umorjen; sin Napoleona I. umrl je kot vojvoda Reichstadtski v izgonstvu; sin Louis Filipa ponesrečil je na šetnji in sin Napoleona III. našel je smrt mej zulufri. V Rusiji zgubil je Aleksander II. prvorojenega sina 22 let starega; Viljem II. kralj holandski pokopal je oba svoja sinova; tragična osoda cesarjeviča Rudolfova je vsem še v žalostnem spominu; kralj belgijski Leopold II. zgubil je tudi dva prestolonaslednika, narprej jedinega sina, potem pa nečaka. Nemški kraljevič Friderik Viljem, ki je bil že na smrt bolan le tri mesece cesar, spada tudi nekako v tragično zgodovino prestolonaslednikov, katera dokazuje, da se človeška osoda z vso krutostjo približuje istotako prestolom in vladarskim palačam kakor borni koči navadnega zemljana.

* (Prosjakova rekla ma.) Po ulicah mesta Windsor prosjači neki slepec igrajoč harmoniko. Necega dne p-lje se mimo njega kraljica Viktorija ter mu vrže tudi mali dar. To je dalo prosjaku povod, da je koj drugi dan obesil si tablico, na kateri je bilo zapisano: „Ostetil za vnetjem očesnih mren. Podpira ga tudi Nj. velečanstvo kraljica Viktorija.“

Poslano.

Gospodu dopisatelju „Slovenca“ v št. 33, z dne 11. svečana 1891.

V Vašem dopisu dne 8. svečana t. l. trdite da ima Vrhnikar že, ali bolje: še jedno nemško društvo to je: „lovsko društvo“, katerega udje so razven jednega ali dveh vsi Slovenci, streljajo pa po nemški.

Opozorim Vas, da sem pri tem društvu že več let in vedno uredujem le slovensko. Pri vsih zborih društva govori in zapisuje se samo „slovenski“. Ob času lova govorimo materni jezik in ne zasramujemo povabljenega gosta, ki govori samo svoj materni jezik laški ali nemški, kajti kaj takega nam, kakor tudi vsacemu družemu, olika in izobraženost ne dopuščata!

Naznanila ob času lova pa vsak po svoji misli spisuje, bodi si slovensko ali v drugem jeziku, v mrtvi latinščini gotovo ne!

Da imamo jednega uda, ki po rodu ni Slovenec, a vender je mož vse časti vreden in mirno z nami Slovenci živi, zaradi tega Vi, g. dopisatelj, še nimate uzroka imenovati Vrhniškega lovskega društva „nemško“ —!

Potem pravite, da streljamo po „nemško“; dobro, — ste li Vi g. dopisatelj iznašli ta smodnik? drugi ga še niso! Lorbarjev venec Vam za to!!

Konečno sem pa radoveden, ker Vi lovsko društvo tako opisujete, — kako so Vam nemški ustreljeni zajci pri obedu dišali? Gotovo bi Vam jaz vošil slovenski „dober tek“.

Za prihoduje Vam svetujem, da ne pošiljate

takih „otrobov in rezance“, v svet in ne mešajte, da se Vam kaj družega ne pokadi pod nos in ne zapraši oči, kar bi Vas bodlo.

C. Jelovšek

tajnik in blagajnik Vrhniškega lovskega društva.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponrejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristine so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-ji.** (791—17)

Piccoli-jevo esenco za želodec
prirreja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in več steklenic. 1 steklenica 10 kr. 1 (79.4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Spodaj podpisani javlja iskrenim srcem najtoplejšo zahvalo tukajšnjima gospodoma Medicu in Križaju za brizgalnico in služabnike, katere sta na pomoč poslala ob nezgodi ognja, ki je v mojej hiši nastal.

Z velespoštovanjem

Ivan Špilar,

(121) trgovec, župan i. t. d.
Št. Peter, dne 15. svečana 1891.

Tujci:

14. februarja.

Borjad iz Berlina. — Löwi, Baun, Ilek, Lury, Schild, Schwarz, Mahler, Waschmann z Dunaja. — Kanovitz iz Prage. — Friedeneg iz Trbiža. — Wölfling iz Velikih Lašč. Deininger iz Monakovega. — Pauer iz Wiaschina. — Hasslinger s sestro iz Gradca. — Globočnik iz Kranja. — Cosulich pl. Pečine iz Gradiška. — Anton iz Gradca. — Seintner iz Prage. — Staršinar iz Celovca.

Pri **bavarskem dvoru**: Berger iz Tržiča. — Warz z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Schrey z Bleda. — Novak, Julija Novak iz Idrije.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. febr.	7. zjutraj	744.8 mm.	-5.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	747.5 mm.	-2.8° C	m. vzh.	jasno	
	9. zvečer	749.9 mm.	-6.0° C	m. vzh.	jasno	
15. febr.	7. zjutraj	750.3 mm.	-8.4° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	74.3 mm.	-3.2° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	745.4 mm.	-8.2° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura -4.9° in 6.6°, za 2.4° in 4.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 16. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	92 15	—	92 20
Srebrna renta	92 20	—	92 15
Zlata renta	110 10	—	110 15
5% marcna renta	101 75	—	101 95
Akcije narodne banke	988 —	—	986 —
Kreditne akcije	308 75	—	309 50
London	114 30	—	114 35
Srebro	—	—	—
Napol.	9 07	—	9 08
C. kr. cekini	5 42	—	5 42
Nemške marke	56 10	—	56 10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld. 05 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100.	182	—
Ogerska zlata renta 4%	—	104	80
Ogerska papirna renta 5%	—	100	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	75
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	130	165	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	221	25

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustrovan gospodarski list „**Kmetovalec**“ s prilogo „**Vrtnar**“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu določje prvo številko brezplačno in iz katere more spredeti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—14)

Plüss-Stauffer-jev

brezbarveni univerzalni klej (kit)

najbolji za hitro in trajno zakejenje in zalepljenje vseh razbitih stvari, dobiva se pristen v steklenicah po 20, 30 in 40 kr. v Ljubljani pri Fr. Kollmann-u.

(100—1)

Naznanilo.

Podpisane tvrdke javljajo s tem, da so se mej seboj zavezale, da posamente-rijskega blaga, čipk, trakov, gumbov, tulov, solnčnikov, ženskih klobukov, cvetic in nakitnih peres

od 1. dne marca t. l.

ne bodo več na ogled, oziroma na obrabo na dom pošiljale in da ima dotičnik, ki bi se ne oziral na ta sklep, plačati deset goldinarjev globe.

Svilneno blago, baržun in sukno se bodo kakor do sedaj pošiljali na ogled.

Tudi naznanjajo podpisane tvrdke, da se

od 17. dne februarja t. l.

prodajalnice zapirajo

ob 7. uri zvečer

ne pa ob 8. uri, kakor doslej.

J. S. Benedikt. C. J. Haman. Bilina & Kasch.
A. Eberhart. M. Podkrajšek. Henrik Kenda.
A. Sinkovic. Ernest Stöckl. Albert Schäffer.